

باز داشت هفت مظنون به قتل داریوش مهرجویی و همسرش

سخت‌گویی فرا اعلام کرد که تعداد مظنونان بازداشت شده پرونده قتل داریوش مهرجویی و همسرش به هفت نفر رسید. سردار سعید منتظرالمهدی روز دوشنبه با حضور در صحنه جرم گفت: کار آگاهان در ادامه اقدامات و ارتباطات فنی در سه حوزه اطلاعاتی، آزمایشگاهی و میدانی هفت نفر از مظنونان پرونده را طی عملیات‌های جداگانه تا پاسی از شب گذشته در نقاط مختلف کشور دستگیر کردند. به گفته او، در این زمینه ابعاد تازه‌ای از فرایند کشف ایجاد شد. شواهد و قرائن حکایت از اخبار امیدوارکننده در قطعیت در کشف جرم را دارد. وی یکشنبه شب گذشته گفته بود که کار آگاهان درباره قتل داریوش مهرجویی به سرخ‌های جدیدی رسیدند و در این رابطه چهار نفر مظنون شناسایی و ۲ نفر دستگیر شده‌اند. تسنیم

پوستر جنگ جهانی چهارم منتشر شد

پوستر فیلم کوتاه «جنگ جهانی چهارم» به تهیه‌کنندگی، نویسندگی و کارگردانی امیر شاملو که در بخش استعدادهای نو چهلمین جشنواره بین‌المللی فیلم تهران حضور دارد، منتشر شد. «جنگ جهانی چهارم» موضوع جنگ را در فضایی آخرالزمانی دنبال می‌کند. این فیلم با بودجه ۳۷ میلیون تومانی در یکی از شهرک‌های صنعتی اطراف تهران فیلمبرداری شده است. سحر روستایی، مهران داوودی، آرش خانی‌شایان و سید عرشیا یعقوبی بازیگرانی هستند که در این فیلم ایفای نقش کرده‌اند. فیلم کوتاه «جنگ جهانی چهارم» پنجشنبه ۲۷ مهر ساعت ۱۸:۳۰ سالن ۱۰ و دوشنبه ۱ آبان ماه ساعت ۱۶ سالن ۱۰ در پردیس سینمایی ملت روی پرده خواهد رفت. مهر

علی نصیریان:

سینما را از مهرجویی یاد گرفتم

«گاو»، مهرجویی ما را با قرار گرفتن مقابل دوربین و بازی فیلم سینمایی آشنا کرد. من از ایشان سینما را یاد گرفتم. موضوع عمق میدان و حرکات دوربین و تکنیک‌های سینما آنجا برای ما روشن شد. اولین کارگردان و معلمی که به من یاد داد مقابل دوربین چه کنم، داریوش مهرجویی بود. «نصیریان درباره شخصیت داریوش مهرجویی هم گفته بود: «مهرجویی خیلی با وسواس کار می‌کرد. من اخیراً با او کار کردم و دیدم با وجود بالا رفتن سن هنوز دقت قدیمش را دارد. حتی زمانی که با اهالی روستا بازی می‌کردیم، بارها کار و تمرین می‌کردیم.» اردیبهشت سال گذشته در اولین اکران «لامینور» مهرجویی را دیدم. نصیریان آرزو کرد عمر خودش و مهرجویی برای یک همکاری دیگر کفاف بدهد و گفت: برای من خیلی جذاب خواهد بود که آخر عمری با مهرجویی زندگی‌ام را تمام کنم. او در این اکران در ستایش از داریوش مهرجویی گفت: کار کردن با آقای مهرجویی برای من همیشه فوق‌العاده جالب بوده است. بعد از چهل سال دوری و جدایی از ایشان، این همکاری شکل گرفت. فرهنگ غنی و درک و دانش، پشتوانه کار یک سینماگر است. سینما فقط تکنیک نیست. سینما اندیشه و فکر است و ایشان صاحب فکر بودند. از همان موقع هم کار کردن با ایشان برای من بسیار جذاب بود و برای من این ارتباط بسیار جذاب بوده و ان شاء الله هم ایشان و هم من عمرمان کفاف بدهد یک بار دیگر هم این اتفاق بیفتد. حالا عمر مهرجویی به پایان رسیده شده و «لامینور» به عنوان آخرین همکاری او و نصیریان رقم خورده است. ایسنا

«گاو» سراغ نمایشنامه‌ای از او برد و چه موقعیتی بهتر که با بازیگرانی همکاری کند که در تئاتر ریشه داشتند و در نمایشنامه‌های ساعدی بازی کرده بودند. یکی از این بازیگران علی نصیریان بود و این گونه شد که اولین همکاری مهرجویی و نصیریان در فیلم «گاو» رقم خورد. نصیریان حدود ۴۰ سال بعد زمانی که در فیلم «لامینور» برای چندمین بار با مهرجویی همکاری کرد، به مرور خاطراتی از اولین همکاری‌های خود با این کارگردان پرداخت که بخش‌هایی از آن را با هم می‌خوانیم: «قصه «گاو» از کتاب عزاداران بئیل نوشته جناب غلامحسین ساعدی بود. در سال ۳۶ مریز با عنوان اداره هنرهای دراماتیک تاسیس شد و از آن زمان ما با جناب ساعدی همکاری کردیم. ابتدا با یک سری نمایش‌نامه با مضمون مشروطه با هم کار کردیم تا اینکه یک شب آقای ساعدی با جوانی خوش‌رو به نام داریوش مهرجویی پیش ما آمدند و گفتند که ایشان می‌خواهند فیلم «گاو» را بسازند. ما از شوق حس عجیبی پیدا کردیم و نمی‌دانستیم باید از خوشحالی چه کنیم. البته قبلاً در تلویزیون ایران، تئاترهایی را اجرا کرده بودیم که یکی از آن‌ها همین نمایشنامه «گاو» بود. آقای آل احمد از این اثر تمجید فراوانی کردند. بعد از آن که سناریوی فیلم نوشته شد، تازه متوجه شدیم مقوله سینما با تئاتر متفاوت است. داریوش مهرجویی تست‌های فیلمی و سینمایی از ما گرفت و تمرین‌هایی برای ما گذاشت و سکانس‌های پردیالوگ فیلم را در اداره تئاتر تمرین کردیم. این فیلم برای ما بسیار تاثیرگذار بود. من همیشه گفتم که در

علی نصیریان آرزو داشت آخرین کار هنری‌اش با داریوش مهرجویی باشد اما سر نوشت این گونه بود که آخرین کار مهرجویی با نصیریان رقم بخورد. «لامینور» آخرین ساخته داریوش مهرجویی است. فیلمی که بعد از ۴۰ سال همکاری دوباره او را با نصیریان رقم زد. ساخت و اکران این فیلم سبب شد تا نصیریان در نشست‌هایی که برای این فیلم برپا می‌شد، بخشی از خاطرات گذشته و اولین همکاری‌های خود را با مهرجویی روایت کند. دهه ۴۰ نصیریان جزو بازیگران شاخص تئاتر بود و گزینه خوبی برای کارگردان نوجویی که دنبال ساخت فیلم‌هایی از نوعی دیگر بود. نمایشی روی صحنه بود که جوانی آراسته و به قول نصیریان خوش تیپ به دیدن آن آمد و بعد از اجرا گفتند او داریوش مهرجویی است که برای فیلمش دنبال بازیگر می‌گردد. این جوان که در آمریکا فلسفه خوانده بود، تسلطی کامل به ادبیات ایران و جهان هم داشت و این گونه بود که بخشی از بهترین فیلم‌های سینمای ایران را با اقتباس یا برداشت از آثار شاخص ادبی ساخت. او دوستی نزدیکی هم با غلامحسین ساعدی داشت، یکی از نمایشنامه‌نویسان به نام کشورمان. پس چه فرصتی بهتر که مهرجویی برای ساخت دومین فیلمش

پژمان جمشیدی | محسن کیایی | ریما رامین‌فر | صدف اسپهبدی | مه‌لقا باقری
غلامرضا نیکخواه | مریم وحیدزاده | فرزانه قاسم‌زاده | جواد پولادی | سام نوری
نویسندگان: امیر برادران، مصطفی زیدی، پیمان جزینی، مدیر فیلمبرداری: افشین علیزاده، طراح صحنه: سعید هنرمند، طراح لباس: آصفه صمدزاده، طراح گریم: عباس عباسی، مدیر صدابرداری: عباس رشاد، مدیر تیراژه: پری ترگس، مشاور: آنتونیا امیر لوملی، تدوین: مهسا اهورا، صدا: حسین اهورا، صداقت: مدیر تولید، جمشیدرضا اطمینانی
پخش شایسته فیلم |